नित् ता रादसी उमे ऋषायमाणिमन्वतः । त्रेषः स्वर्वतीरपः सं गा ग्रस्मभ्यं धूनुित् ॥ ८ ॥ ग्राष्ट्रत्वर्षा प्रुधी क्वं नू चिद्दिधिष्ठ मे गिरः । इन्द्र स्तामिममं मम कृष्ठा युत्तश्चिदत्तरं ॥ ६ ॥ विद्या कि ता वृषत्तमं वातेषु क्वनश्चृतं । वृषत्तमस्य क्रमक् ऊतिं सक्ष्वसातमं ॥ १० ॥ ग्रा तू न इन्द्र केािशक मन्द्रसानः सुतं पित्र । नव्यमायुः प्र सू तिरु कृथी सक्ष्वसामृिषं ॥ ११ ॥

नर्लि ता रैंदिसी उमें । स्वार्यमाणिर्मेन्वतः । तेषः सुंग्रवितार्यः । से गाँ ग्रस्मेभ्यं धूनुिल् ॥ ८ ॥ श्रीश्रुत्कर्णा श्रुधी कैवं । नूँ चिद्धिष्ठ मे गिँरः । ईन्द्र स्तामिममें मेंम । कृष्टां पुर्तिश्चर्देत्तरं ॥ १ ॥ विद्यां किं ता वृष्यतमं । वातिषु क्वनर्श्रुतं । वृषयतमस्य क्रमके । ऊतिं सक्स्रसातमा ॥ १० ॥ श्री तूँ न इन्द्र केशिक । मन्द्सानेः सुतं पित्र । नैव्यमायः प्रै सूँ तिर । कृधी सक्स्रसीमृष्धं ॥ ११ ॥

न हि ता रेदिसी उमे । स्वायमापाम् इन्वतस् । नेवस् स्वर्वतीस् स्वयस् । सम् गास् स्रसम्यम् धूनुहि ॥ ८ ॥ स्रामुत्नपा ध्रांध हवम् । नु चिद् द्धिष्ठ मे गिरुस् । इन्द्र स्तोमम् इमम् मम । कृष्ठ युत्तस् चिद् सत्तरम् ॥ ६ ॥ विदा हि ता कृत्तसम्म । वालेषु हवनसुनम् । वृत्रसमस्य द्वस्तहे । उतिम् सहस्तरातमाम् ॥ ९० ॥ स्रा तु नस् इन्द्र केरिकत । मन्द्सानस् सुनम् विव्र । नव्यम् स्रायुस् प सु तिर् । कृष्ठि सहस्तराम् स्रिकम् ॥ ९९ ॥